

இனிமையான குழந்தைகளே! சிவபாபா அதிசயமான தந்தையாகவும், ஆசிரியராகவும், சத்குருவாகவும் இருப்பவர், அவருக்கு தனக்கென தந்தை யாரும் கிடையாது, அவர் யாரிடமும் எதையும் கற்றுக் கொள்வதில்லை, அவருக்கு குரு யாரும் தேவையில்லை - இப்படி அதிசயப்பட்டு அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும்.

கேள்வி: நினைவில் என்ன புதுமைத் தன்மை இருந்தது என்றால் ஆத்மா சகஜமாகவே தூய்மை யாக முடியும்?

பதில்: நினைவில் அமரும்போது தந்தையிடமிருந்து கரன்டை (சக்தியை) எடுத்துக்கொண்டே இருங்கள். தந்தை உங்களை பார்க்க, நீங்கள் தந்தையைப் பார்க்க - இப்படிப்பட்ட நினைவுதான் ஆத்மாவை தூய்மை யாக்க முடியும். இது மிகவும் சகஜமான நினைவாகும், ஆனால் குழந்தைகள் அடிக்கடி நான் ஆத்மா, இந்த சரீரம் அல்ல என்பதை மறந்து விடுகின்றனர். ஆத்ம உணர்வுள்ள குழந்தைகள்தான் நினைவில் நிலைத்திருக்க முடியும்.

ஓம் சாந்தி! இவர் நம்முடைய எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை, இவருக்கு தந்தை என யாருமில்லை என்பதில் இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளுக்கு நம்பிக்கை உள்ளது. உலகில் இப்படி தந்தை இல்லாத மனிதர் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். ஒவ்வொரு விஷயமும் மிகவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவை யாகும், மேலும் பிறகு யார் ஒரு போதும் படிப்பதே இல்லையோ அவர்தான் ஞானமும் சொல்கிறார். இல்லாவிட்டால், மனிதர்கள் கண்டிப்பாக ஏதாவது படித்துக்கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணரும் படித்தார். நான் என்ன படிப்பது என்று தந்தை கூறுகிறார். நானோ படிப்பிப்பதற்காக வந்துள்ளேன். நான் படித்ததில்லை. நான் யாரிடமும் கல்வி கற்கவில்லை. எந்த குருவையும் பின்பற்றவில்லை. நாடகத்தின் திட்டப்படி தந்தையின் மகிமை கண்டிப்பாக உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்ததாக இருக்கும். உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் பகவான் என்று பாடவும் பட்டிருக்கிறது. அவரிலும் உயர்வாக பின் என்னதான் இருக்க முடியும்! தந்தையோ, ஆசிரியரோ, குருவோ இருக்க முடியாது. இந்த எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தைக்கு யாரும் தந்தையாகவோ, ஆசிரியராகவோ, குருவாகவோ இல்லை. இவர் தானே தந்தையாகவும், ஆசிரியராகவும், குருவாகவும் இருப்பவர். இதை நல்ல விதமாக புரிந்து கொள்ள முடியும். இப்படி எந்த மனிதரும் இருக்க முடியாது. இந்த அதிசயத்தை உணர்ந்து இப்படிப்பட்ட தந்தை, ஆசிரியர், சத்குருவை நினைவு செய்ய வேண்டும். ஒ இறைத் தந்தையே என்று மனிதர்கள் சொல்லவும் செய்கின்றனர். அவர் ஞானம் நிறைந்த ஆசிரியரும் ஆவார், சபரீம் (பரம்) குருவும் ஆவார். போல இது அவர் ஒருவரே தான் ஆவார், இப்படி எந்த மனிதரும் இருக்க மாட்டார்கள். அவர் படிக்க வைப்பதும் மனித சரீரத்தில்தான் ஆகும். படிப்பை சொல்லிக் கொடுக்க கண்டிப்பாக வாய் தேவைப்படுகிறது. இது குழந்தைகளுக்கு நினைவிருந்தாலும் கூட படகு கரை சேர்ந்து விடும். தந்தையை நினைவு செய்வதன் மூலம்தான் பாவ கர்மங்கள் அழியும். உயர்வான ஆசிரியர் என்று புரிந்து கொள்வதன் மூலம் முழு ஞானமும் புத்தியில் வந்துவிடும். அவர் சத்குருவாகவும் இருக்கிறார். நமக்கு யோகம் (நினைவின் பயிற்சி) கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஒருவருடன் மட்டுமே நினைவின் தொடர்பை ஈடுபடுத்த வேண்டும். அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் ஒரே தந்தைதான் ஆவார். அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் கூறுகிறார் - என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள். ஆத்மாதான் அனைத்தும் செய்கிறது. இந்த சரீரம் என்ற வாகனத்தை செலுத்துவது ஆத்மாதான் ஆகும். அதனை ரதம் என்று சொல்லுங்கள் அல்லது வேறு ஏதாவது சொல்லுங்கள், முக்கியமாக செலுத்துவது ஆத்மாதான் ஆகும். ஆத்மாக்களின் தந்தை ஒருவர்தான் ஆவார். நாம் அனைவரும் சகோதர-சகோதரர்கள் என்று வாயினால் சொல்லவும் செய்கிறீர்கள். பிறகு தந்தை பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் உடலில் வரும்போது சகோதர-சகோதரிகளாக ஆக வேண்டியுள்ளது. பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வாய் வழி வம்சாவளியினர் எனும்போது சகோதரன் - சகோதரியாக ஆவார்கள் அல்லவா. சகோதரனுக்கு சகோதரியுடன் ஒருபோதும் திருமணம் நடப்பதில்லை. ஆக இவர்கள் அனைவரும் பிரஜாபிதா பிரம்மாகுமார்-குமாரிகள் ஆகி விட்டனர். ஆக, சகோதரன்-சகோதரி என்று புரிந்து கொள்வதன் மூலம் தந்தையின் அன்பான குழந்தைகள் ஈஸ்வரிய சம்பிரதாயத்தவராக ஆகி விட்டீர்கள். நாங்கள் நேரடியான ஈஸ்வரிய சம்பிரதாயத்தவர்கள் என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள். ஈஸ்வரனான பாபா நமக்கு அனைத்தும் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் யாரிடமும் கற்கவில்லை. அவர் எப்போதுமே நிரம்பியவராக இருக்கிறார். அவருடைய கலைகள் ஒருபோதும்

குறைவதில்லை, மற்ற அனைவரின் கலைகள் குறைந்துகொண்டே செல்கின்றன. நாம் மிகவும் சிவபாபாவின் மகிமையை பாடுகிறோம். சிவபாபா என சொல்வது மிகவும் எளிதானது, மேலும் தந்தையே பதீத பாவனர் ஆவார். வெறுமனே ஈஸ்வரன் என்று சொல்வதால் அவ்வளவாக நாட்டம் ஏற்படுவதில்லை. இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இதயப்பூர்வமாக நாட்டம் ஏற்படுகிறது. தந்தை வந்து எப்படி தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குகிறார். லௌகிக தந்தையும் இருக்கிறார், பரலௌகிக தந்தையும் இருக்கிறார். பரலௌகிக தந்தையை அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். ஏனெனில் தூய்மையற்றவர்களாக இருப்பதால் நினைவு செய்கின்றனர். தூய்மையடைந்து விட்டால் பிறகு பதீத பாவனரை அழைக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை. நாடகம் பாருங்கள் எப்படி இருக்கிறது! பதீத பாவன தந்தையை நினைவு செய்கின்றனர். நாம் தூய்மையான உலகின் எஜமான் ஆக வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர்.

தேவதைகள் மற்றும் அசுரர்களுக்கிடையில் சண்டை ஏற்பட்டதாக சாஸ்திரங்களில் காட்டியுள்ளனர். ஆனால் அப்படி எதுவுமில்லை. இப்போது நாம் அசுரருமில்லை, தேவதைகளுமில்லை என்று நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். நாம் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறோம். அனைவரும் உங்களை ஏமாற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இந்த விளையாட்டு மிகவும் கண்டு களிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. நாடகத்தில் கேளிக்கையைத் தான் பார்க்கச் செல்கின்றனர் அல்லவா. அவையனைத்தும் எல்லைக்குட்பட்ட நாடகம், இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகமாகும். இதை வேறு யாரும் அறிய மாட்டார்கள். தேவதைகளோ இதை தெரிந்து கொள்ளவே முடியாது. இப்போது நீங்கள் கலியுகத்திலிருந்து வெளியேறி வந்துள்ளீர்கள். யார் தெரிந்திருக்கின்றனரோ அவர்கள் பிறருக்கும் புரிய வைக்க முடியும். ஒரு முறை நாடகத்தைப் பார்த்து விட்டால் பிறகு முழு நாடகமும் புத்தியில் வந்து விடும். இது மனித சிருஷ்டி மரமாகும், இதன் விதை மேலே உள்ளது என்பதை பாபா புரிய வைத்துள்ளார். விராட ரூபம் என்று சொல்கின்றனர் அல்லவா. தந்தை அமர்ந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு புரிய வைக்கிறார். மனிதர்களுக்கு இது தெரியாது. சிவபாபா யாரிடமிருந்தாவது மொழியைக் கற்றுக்கொண்டிருப்பாரா? அவருடைய ஆசிரியர் என யாரும் இல்லாத போது பிறகு என்ன மொழியைக் கற்றுக் கொண்டிருப்பார்? ஆக, கண்டிப்பாக யாருடைய சரீரத்தில் வருகிறாரோ அவருடைய மொழியை பயன்படுத்துவார். அவருக்கு தனது மொழி என்று எதுவும் கிடையாது. அவர் எதுவும் படிப்பதோ கற்பதோ இல்லை. அவருடைய ஆசிரியர் என யாரும் இல்லை. கிருஷ்ணர் கற்கிறார். அவருடைய தாய், தந்தை, ஆசிரியர் முதலானவர் இருக்கின்றனர், அவருக்கு குருவின் அவசியம் இல்லை, ஏனென்றால் அவருக்கு சத்தி கிடைத்து விடுகிறது. இதையும் கூட நீங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் அனைவரையும் விட உயர்ந்தவர்கள். இதை நீங்கள் நினைவில் வைப்புகள். நம்மைப் படிப்பிப்பவர் தந்தையாவார். நாம் இப்போது பிராமணர்களாக இருக்கிறோம். பிராமணர்கள், தேவதைகள், . . எவ்வளவு தெளிவாக உள்ளது. தந்தையைப் பற்றி முதலிலேயே சொல்லி விடுகின்றனர் - அவர் அனைத்தும் அறிந்தவர். எதை அறிந்திருக்கிறார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அவர் ஞானம் நிறைந்தவர் ஆவார். முழு சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடைசியின் ஞானம் அவரிடம் உள்ளது. விதைக்கு முழு மரத்தின் ஞானம் இருக்கும். அது ஜடமான விதை. நீங்கள் சைதன்யமானவர்கள் (உயிரோட்டமிக்கவர்கள்). நீங்கள் தம்முடைய மரத்தின் ஞானத்தை புரிய வைக்கிறீர்கள். இந்த வித விதமான மனித சிருஷ்டியின் விதையாக இருக்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். அனைவரும் மனிதர்கள் தான், ஆனால் வித விதமாக உள்ளனர். ஒரு ஆத்மாவின் உடலமைப்பும் இன்னொரு ஆத்மாவைப் போல் இருக்க முடியாது. இரு நடிகர்கள் ஒரேமாதிரி இருக்க முடியாது. இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகமாகும். நாம் மனிதர்களை நடிகர்கள் என்று சொல்வது கிடையாது. ஆத்மாவை நடிகர் என்று சொல்கிறோம். அவர்கள் மனிதர்களை நடிகர்கள் என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். ஆத்மாக்களாகிய நாம் நடிகர்கள் என்று உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. அந்த மனிதர்கள் நடனம் ஆடுகின்றனர். மனிதர்கள் குரங்குகளை நடனமாட வைப்பது போல, இந்த ஆத்மாவும் கூட சரீரத்தை நடனமாட வைக்கிறது, நடப்பை நடக்க வைக்கிறது. இவை மிகவும் சகஜமான புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களாகும். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை கண்டிப்பாக வருகிறார். வருவதில்லை என்பது கிடையாது. சிவஜெயந்தியும் நடக்கிறது. உலகம் மாற வேண்டிய நேரத்தில் தந்தை வரவே செய்கிறார். பக்தி மார்க்கத்தில் கிருஷ்ணரை நினைவு செய்தபடி இருக்கின்றனர். ஆனால் கிருஷ்ணர் எப்படி வருவார்? கலியுகத்திலோ, அல்லது சங்கம யுகத்திலோ கிருஷ்ணரை இந்த கண்களால் காண முடியாது. பிறகு அவரை பகவான் என்று எப்படி கூற முடியும். அவரோ சத்யுகத்தின் முதல் நம்பர் இளவரசர் ஆவார். அவருடைய தந்தை, ஆசிரியரும் இருக்கின்றனர். குருவினுடைய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் சத்தியில் இருக்கிறார். சொர்க்கம் சத்தி என சொல்லப்படுகிறது. கணக்கும் கூட தெளிவாக இருக்கிறது. மனிதர்கள் 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றனர் என்பதை குழந்தைகள் புரிந்து கொள்கின்றனர். யார்

யார் எவ்வளவு பிறவிகள் எடுக்கின்றனர் என்ற கணக்கும் எடுக்கிறார்கள். தெய்வீக குலம் கண்டிப்பாக முதன் முதலாக வருகிறது. முதல்பிறவி அவர்களுடையது தான் ஏற்படுகிறது. ஒருவர் வந்துவிட்டால், பிறகு அவருக்குப் பின்னால் அனைவரும் வந்து விடுகின்றனர். இந்த விஷயங்களை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்களுக்குள்ளும் கூட ஒரு சிலர் நல்ல விதமாக புரிந்து கொள்கின்றனர். அந்தப் படிப்பில் கூட சிலர் நல்ல விதமாக புரிந்து கொள்கின்றனர், இது மிகவும் சகஜமானதாகும். ஒரு மறைமுகமான கஷ்டம் மட்டும் இருக்கிறது - நீங்கள் பாபாவை நினைவு செய்கிறீர்கள், மாயை அதில் தடையை ஏற்படுத்துகிறது. ஏனென்றால் மாயையாகிய இராவணனுக்கு பொறாமை ஏற்படுகிறது. நீங்கள் இராமனை நினைவு செய்கிறீர்கள் எனும்போது, என்னுடைய சீடன் இராமனை ஏன் நினைவு செய்கிறார் என்று இராவணனுக்கு பொறாமை உண்டாகிறது. இதுவும் கூட நாடகத்தின் முன்பிருந்தே பதிவாகியுள்ளது. புதிய விஷயமல்ல. கல்பத்திற்கு முன்பு நடத்த நடப்பைத்தான் நடப்பீர்கள். இப்போது முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். கல்பத்திற்கு முன்பு செய்த முயற்சியை இப்போதும் கூட செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஒரு போதும் நிற்காது. நேரத்தின் டிக், டிக் ஆகிக் கொண்டே இருக்கும். இது 5 ஆயிரம் வருடத்தின் நாடகம் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். சாஸ்திரங்களில் எப்படியெல்லாம் விஷயங்களை எழுதி வைத்து விட்டனர். பக்தியை விடுங்கள் என்று தந்தை ஒரு போதும் சொல்ல மாட்டார், ஏனென்றால் இங்கும் நடக்க முடியாமல் அதையும் விட்டு விட்டால் இங்கும் இல்லாமல் அங்கும் இல்லாமல் ஆகி விடுவார்கள். எதற்கும் உதவ மாட்டார்கள், ஆகையால் பக்தி முதலானவைகளை செய்யாமல் இருக்கும் மனிதர்கள் இருப்பதையும் நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். அவ்வளவுதான், அப்படியே வாழ்ந்துகொண்டே இருப்பார்கள். பகவான் தான் பல ரூபங்களை எடுக்கிறார் என்று பலர் சொல்லி விடுகின்றனர். அட, இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகம், முதலும் முடிவுமற்ற உருவாக்கப்பட்ட நாடகமாகும், அது மீண்டும் மீண்டும் நடந்தபடி இருக்கிறது. ஆகையால்தான் இது முதலும் முடிவுமற்ற (அனாதி) அழிவற்ற உலக நாடகம் என்று கூறப்படுகிறது. இதையும் கூட குழந்தைகளாகிய நீங்கள்தான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதிலும் கூட குமாரிகளாகிய உங்களுக்கு மிகவும் சகஜமானதாகும். மாதர்களுக்கோ (தாய்மார்களுக்கோ) ஏறிவிட்ட (விகாரத்தின்) ஏணியிலிருந்து இறங்க வேண்டியுள்ளது. குமாரிகளுக்கு பந்தனம் எதுவுமில்லை. கவலையே இல்லை, தந்தையுடையவராக ஆகி விட வேண்டும். லௌகிக சம்மந்தங்களை விட்டு விட்டு பரலௌகிக சம்மந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கலியுகத்தில் தூர்கதிதான் உள்ளது. நாடகத்தின்படி கிழே இறங்கத்தான் வேண்டும்.

இவையனைத்தும் (பாரதவாசிகள் அனைவரும்) ஈஸ்வரனுடையவர்கள், அவர்தான் எஜமான் என்று பாரதவாசிகள் கூறுகின்றனர். நீங்கள் யார்! நாங்கள் ஆத்மாக்கள். மற்றவைகள் அனைத்தும் ஈஸ்வரனுடையது. இந்த தேகம் முதலான அனைத்தும் பரமாத்மா கொடுத்தார். வாயால் சொல்வது சரிதான். இவையனைத்தும் ஈஸ்வரன் கொடுத்தார் என்று கூறிவிடுகின்றனர். நல்லது, பிறகு அவரால் கொடுக்கப்பட்ட பொருளை ஒருபோதும் தன்னுடையது என்று நினைக்கக் கூடாது. ஆனாலும் அந்த வழிப்படியும் நடப்பதில்லை. இராவணன் வழிப்படி நடக்கின்றனர். நீங்கள் டிரஸ்டியாக உள்ளீர்கள் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். ஆனால் இராவண சம்பிரதாயத்தவராக ஆவதால் நீங்கள் டிரஸ்டி தன்மையில் தன்னை ஏமாற்றிக் கொள்கிறீர்கள். வாயால் ஒன்று சொல்கிறீர்கள், செய்வது வேறொன்றாக உள்ளது. தந்தை பொருளைக் கொடுத்தார், பின் எடுத்துக் கொண்டார் என்றால் அதில் உங்களுக்கு ஏன் துக்கம் ஏற்படுகிறது? பற்றுதலை நீக்குவதற்காகத்தான் தந்தை இந்த விஷயங்களை தனது குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். இப்போது தந்தை வந்துள்ளார். நீங்கள் தான் கூப்பிட்டீர்கள் - பாபா எங்களை உடன் அழைத்துச் செல்லுங்கள், நாங்கள் இராவண இராஜ்யத்தில் மிகவும் துக்கமாக இருக்கிறோம், வந்து எங்களை தூய்மையாக்குங்கள். ஏனென்றால் தூய்மையடையாமல் நாம் போக முடியாது என்று தெரிந்துள்ளனர். எங்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள். எங்கே? வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். நாம் வீடு திரும்புவோம் என்று அனைவரும் கூறுகின்றனர். நாம் கிருஷ்ணபுரியாகிய வைகுண்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என கிருஷ்ணரின் பக்தர்கள் விரும்புகின்றனர். சத்யுகம் தான் நினைவில் இருக்கிறது. அன்பான பொருளாகும். மனிதர்கள் இறந்தால், சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதில்லை, சொர்க்கமோ சத்யுகத்தில்தான் இருக்கும். கலியுகத்தில் நரகம் இருக்கிறது. எனவே மறுபிறவி நரகத்தில் தான் ஏற்படும். இது சத்யுகம் அல்ல. சொர்க்கம் உலக அதிசயமாகும். சொல்லவும் செய்கின்றனர், புரிந்தும் கொள்கின்றனர், என்றாலும்கூட யாராவது இறந்தால் அவருடைய உறவினர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. தந்தையிடம் உள்ள 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தின் ஞானத்தை தந்தைதான் கொடுக்க முடியும். நீங்களோ தன்னை தேகம் என்று புரிந்து கொண்டிருந்தீர்கள், அது தவறாகும். இப்போது ஆத்ம அபிமானி ஆகுக என்று தந்தை சொல்கிறார். ஆத்ம அபிமானி ஆகுக என்று கிருஷ்ணர் கூற முடியாது.

அவருக்கு அவருடைய தேகம் இருக்கிறது அல்லவா? சிவபாபாவுக்கு தமது தேகம் இல்லை. இவர் (பிரம்மா) அவருடைய ரதமாக இருக்கிறார், இவருக்குள் அவர் (சிவபாபா) வீற்றிருக்கிறார். இந்த உடல் அவருக்கு ரதமாக இருக்கிறது எனும்போது இவருடைய ரதமும் கூட இதுவேயாகும். இந்த சரீரத்திற்கான ஆத்மாவும் இருக்கிறது. தந்தையால் கடனாகவும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. நான் இதனை ஆதாரமாக எடுக்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். என்னுடைய சரீரம் என எதுவுமில்லை. ஆக எப்படி படிப்பிப்பது? தந்தை தினம்தோறும் அமர்ந்து தன்னை ஆத்மா என புரிந்து கொண்டு தந்தையைப் பாருங்கள் என்று குழந்தைகளை கவர்ந்து ஈர்க்கிறார். இந்த சரீரத்தையும் மறந்து விட வேண்டும். நான் உங்களைப் பார்க்கிறேன், நீங்கள் என்னைப் பாருங்கள். நீங்கள் எந்தளவு தந்தையைப் பார்க்கிறீர்களோ அந்த அளவு தூய்மையடைந்தபடி செல்வீர்கள். தூய்மையடைவதற்கு வேறு எந்த உபாயமும் இல்லை. ஒரு வேளை ஆத்மாவை தூய்மைப் படுத்தக் கூடிய ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்களேன்? கங்கையின் நீரால் தூய்மைப்படுத்த முடியாது. முதலில் யாராக இருந்தாலும் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட தந்தை போல் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. திகைத்துப் போகும் அளவு புரிந்து கொண்டாரா? என்று நாடியைப் பாருங்கள். அவர் பரமாத்மா என்று கூறப்படுகிறார் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்போது தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தம்முடைய அறிமுகத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நான் யார் என்பதும் கூட குழந்தைகளுக்குத் தெரியும். வரலாறு திரும்பவும் நடக்கிறது. இந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் வருவார்கள். மற்ற அனைவரும் தம்முடைய தர்மங்களில் சென்று விடுவார்கள். யார் மற்ற தர்மங்களில் மாறிப் போனார்களோ அவர்கள் பிறகு வெளியேறி தத்தமது பிரிவில் சென்று சேர்வார்கள். இதனால்தான் நிராகாரி மரமும் கூட காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த விடயங்களை குழந்தைகளாகிய நீங்கள்தான் புரிந்து கொள்கிறீர்கள், மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்வது கடினமாகும். 7-8 பேரில் 1-2 பேர் புரிந்து கொள்வார்கள், அவர்கள் இந்த ஞானம் மிகவும் நன்றாக உள்ளது என்று புரிந்து கொள்வார்கள். யார் இந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ அவர்களுக்கு புயல் காற்று குறைவாக வரும். மீண்டும் போகலாம், சென்று கேட்கலாம் என்று மனம் விரும்பும். பலருக்கு தொடர்பின் சாயம் ஏறி விடுவதால் பிறகு அவர்கள் வருவதில்லை. எங்காவது மனிதர்கள் கேளிக்கை விருந்துக்கு செல்வதைப் பார்த்தார்கள் என்றால் அதில் போய் மாட்டிக்கொள்வார்கள். மிகவும் உழைப்பு தேவைப்படுகிறது. எவ்வளவு முயற்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் மறந்து விடுகிறோம் என்று அடிக்கடி கூறுகின்றனர். நான் ஆத்மா, சரீரம் அல்ல. இதை அடிக்கடி மறந்து விடுகிறார்கள். குழந்தைகள் காமச்சிதையில் அமர்ந்து கருப்பாகி விட்டனர் என்பதை தந்தையும் அறிவார். சுகுடாட்டில் இருப்பவர்களாக ஆகிவிட்டனர், ஆகையால் கருப்பாகி விட்டனர். அவர்கள் பற்றித்தான் பிறகு தந்தை சொல்கிறார் - என்னுடைய குழந்தைகள் எரிந்து இறந்து விட்டனர். இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட விஷயமாகும். என்னுடைய வீட்டில் அதாவது பிரம்மலோகத்தில் வசிக்கக்கூடிய ஆத்மாக்கள் எவ்வளவு கோடிக்கணக்கில் இருக்கின்றனர். தந்தையோ எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார் அல்லவா. நீங்களும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நிலையில் நிற்கப்போகிறீர்கள். பாபா ஸ்தாபனை செய்துவிட்டு சென்று விடுவார், பிறகு நீங்கள் சென்று இராஜ்யம் செல்வீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். மற்ற அனைத்து ஆத்மாக்களும் சாந்தி தாமத்திற்குச் சென்று விடுவார்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. எந்த நபுகரிடமாவது (குழந்தைகளிடம்) இராவணன் பொறாமைப் பட்டாலோ, தடைகளை ஏற்படுத்தினாலோ, புயலைக் கொண்டு வந்தாலோ அதனைப் பார்க்காமல் தமது முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும், ஏனென்றால் ஒவ்வொருவருடைய நடிப்பும் இந்த நாடகத்தில் தனிப்பட்டது. இது முதலும் முடிவுமற்ற நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
2. இராவணன் வழியில் நடந்து ஈஸ்வரனுடைய அடகுப் பொருளை தன்னுடையது என்று நினைக்கக் கூடாது. அனைத்திலிருந்தும் பற்றுதலை நீக்கி முழுமையான டிரஸ்டியாக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்: அனைத்து கர்மங்களிலும் தந்தையுடன் வித விதமான சம்மந்தங்களின் மூலம் நினைவு சொருபம் ஆகக் கூடிய உயர்ந்த பாக்கியவான் ஆகுக!

முழு நாளின் அனைத்து கர்மங்களிலும் சில நேரம் பகவானுடைய தோழனின் அல்லது தோழி ரூபத்தை, சில நேரம் வாழ்க்கைத் துணைவரின் ரூபத்தை, சில நேரம் செல்லமான குழந்தையின் ரூபத்தை, எப்போதாவது மனச் சோர்வு ஏற்படும் போது சர்வசக்திவானின் சொரூபத்தின் மூலம் மாஸ்டர் சர்வசக்திவானின் நினைவு சொரூபத்தை (மனக் கண்) முன்னால் கொண்டு வாருங்கள் (இமர்ஜ் செய்யுங்கள்). அப்போது மனம் குஷியடைந்து விடும், மேலும் தானாகவே தந்தையின் துணையின் அனுபவத்தை செப்வீர்கள். பிறகு இந்த பிராமண வாழ்க்கை எப்போதும் விலை மதிக்க முடியாததாக, சிரேஷ்ட பாக்கியவானாக அனுபவம் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

கலோகன்: பிரம்மா பாபாவுக்குச் சமமாக ஆவது என்றால் சம்பூரணத் தன்மையின் இலட்சியத்தை அடைவதாகும்.